

Hans-Werner Schroeder

Att leva
med Kristus

Bokförlaget Fenix

Innehåll

Förord 7

Hur finner jag Kristus? 13

”Ur Gud är vi födda” 16 / Syndafallet: Fara för vårt människo-väsen 18 / Att uppleva tilldragelsen på Golgata idag 19 / Invändning: Var blir den mänskliga friheten av? 23 / Om Kristi kärlek: Kristus fördömer inte 25 / Sammanfattning 30

Vårt förhållande till Kristus före födelsen 32

Minnen av en tillvaro före födelsen 33 / Beslutet för det personliga ödet 37

Kristus går med oss 40

Gudomligt och mänskligt medvetande 42 / Kristi närhet: ren osjälviskhet 47 / Hur kan Gud tillåta det onda? 50 / Hur ser vår gudsbild ut? 51

Kristi död och uppståndelse: deras betydelse för människan och jorden 53

Uppfattningen om Kristi död på korset i traditionen 53 / Berättigade frågor 56 / Vad betyder Kristi korsdöd i verkligheten 59 / Yttranden av Rudolf Steiner om Kristi korsdöd 64 / Grodden till dödsövervinnelse i varje människa 68 / Kristi förvand-

lingskraft i levnadsöden i vår tid **69** / Lidande som källa till ett medvetet liv med Kristus **72** / Ännu en gång: varför tillåter Gud det onda? **74** / Vi får inte tänka för smått om människan! **82** / Ödesutjämningen **83** / Sammanfattning **85**

Kristi återkomst i vår tid och i den närmaste framtiden **90**

Portarna till den andliga världen öppnar sig **90** / Kristi nya närhet som orsak till dagens erfarenheter **95** / Den omedelbara Kristuserfarenheten **98** / Kristi återkomst "i det eteriska" **100** / Sammanfattning och slutsats **104**

På alla vägar är Kristus **107**

Vi får lov att föreställa oss Kristus helt mänsklig **108** / Förtätad Kristusnärhet i bön **113** / Kristusnärhet i förvandling och kommunion **115** / Vår hänvändelse till Kristus i Vigningshandlingen **118** / Mänskliga relationer: anledning att hänvända oss till Kristus **121** / Att vara med och gestalta världens öde i Kristi närhet **126** / Om den rätta tidpunkten för Kristusupplevelserna **128** / Från den personliga erfarenheten av Kristusnärheten till upplevelsen av den kosmiske Kristus **131** / Att glädja sig över tillvaron i Kristi närhet **133**

Textsamling **137**

Förord

Det är inte utan att tveka som jag har tagit mig an upp-
giften att försöka få till stånd en bok över temat "Att
leva med Kristus". Mycket har redan skrivits till detta
tema. I den teologiska och kyrkligt-religiösa litteratu-
ren finns det mycket värdefullt om detta, även bland
Kristensamfundets skrifter, till exempel böckerna *Chris-
tus* av Friedrich Rittelmeyer (Urachhaus 1936) och *Leben
mit Christus /Att leva med Kristus/* av Barbara Nord-
meyer Urachhaus 1981). I uppsatser i tidskriften *Die
Christengemeinschaft*, i föredrag har detta tema ofta be-
handlats. Så måste jag fråga mig: Kan det synas me-
ningsfullt att tillfoga ytterligare en bok till den littera-
tur som redan finns? Trots detta har jag gjort försöket
– och då speciellt med blicken riktad på frågan "Hur
finner jag Kristus?" och i hopp om att kunna ge ett le-
vande svar på den och därmed en hjälp för den inre
upplevelsen.

Att nå läsarens hjärta – den strävan ligger till grund
för boken.

Den i boken behandlade frågan har ledsagat mig själv
genom de årtionden, då jag varit verksam i olika för-
samlingar och vid prästseminariet i Stuttgart: i många
samtal, i det dagliga celebrerandet av Människovig-
ningens Handling, i övningen av bön och meditation.
Därtill kom försöken att i kurser, föredrag och skrift-
liga framställningar tränga djupare in i tematiken.

Så är det inga teoretiska överläggningar, som utgör bokens innehåll utan erfarenheter, bemödanden i det omedelbara livet och upplevandet.

Trots det skulle jag inte utifrån mig själv vågat, att ta tag i ett sådant tema, om jag inte blivit tillfrågad och uppmuntrad. Detta förutan hade boken inte blivit till. I min framställning har jag inte utgått från frågan efter den "historiska Jesus". Att besvara den har ofta redan försökts. Inte heller ville jag utifrån evangelierna teckna en bild av den på jorden verkande Jesus Kristus; dock finns på mångt ställe i framställningen en hänvisning till evangelieord och evangeliescener. Det skulle vara möjligt att komplettera boken i den riktningen och visa, att i Nya Testamentet finns inte någonstans en motsägelse till det här framställda.

När arbetet med denna bok nästan var färdigt, kom en ny publikation ut av Jörg Zink, den kände teologen och "teveprästen": *Jesus. Meister der Spiritualität* [Jesus. Andlighetens mästare.] I den skildrar Jörg Zink den egna utgångspunkten för sin bok sålunda:

"Dscheladdin Rumi, den islamiske mystikern, sade: 'Inte, vad Jesus sade eller gjorde, är undret. Undret är han själv.' Med 'under' av detta djupa och svårförståeliga slag kan emellertid vår historiska vetenskap, liksom den teologiska uppenbarligen helt enkelt inte umgås.

Att Jesus är Kristus, det är undret. Att han är närvarande och nära, verkar på oss, att han verkar i oss, är

undret, att han förblir den han är, även om det påstås tusen gånger, att han över huvud taget inte levte. Vi måste inte rädda Jesus Kristus från otron, han är, han förblir. Vem han är, det har man från början måst inse på den mystiska erfarenhetens inre vägar, och några andra har aldrig någonsin funnits. I vår tid tilltar tecknen, på att tillgångarna till denna djupa hemlighet öppnas. Otaliga gånger har Karl Rahner citerats med sitt ord: 'Framtidens kristna människa kommer att vara en mystiker, eller hon kommer inte längre att finnas.' Min erfarenhet med denna tids människor och med mig själv säger mig just precis detta." (Jörg Zink, *Jesus. Meister der Spiritualität*, Freiburg i Br. 2001 sid. 189f.)

Och sedan följer hos Jörg Zink hänvisningar till Paulus, som inte kände den historiska Jesus, men genom en "mystisk erfarenhet" fick en omedelbar tillgång till Kristus.

Med denna av Jörg Zink påvisade utgångspunkten känner jag mig besläktad, i det jag börjar min framställning. Det finns just i dag, bortom alla historiska dokument, den omedelbara inre tillgången till erfarenheten av Kristus. På vägen till sådana erfarenheter var för mig, som jag ovan redan antytt, framför allt umgänget med Människovigningens Handling, med bön och meditation utslagsgivande.

Tillfogas skall: Allt detta skulle inte ha varit möjligt utan Rudolf Steiners och antroposofiens vägvisningar. Här öppnar sig för den inre, den mystiska erfarenhetens fält ett rikt åskådanden och upplevande, som är

ägnade att tända ett klart ljus av förståelse och insikt för den inre erfarenheten, som till att börja med är dunkel och oupplyst.

Antroposofin erbjuder oss även en ny tillgång till den "historiske Jesus". Teologin har med denna fråga kommit in i en återvändsgränd. Jörg Zink säger omedelbar före det ställe, som jag citerat, följande om det: "Efter den historiske Jesus, den avlägsne gestalten från Galileen, frågar teologin sedan hundratals år. Allt har den undersökt, sorterat, bedömt, och till slut fanns inte sten på sten kvar. Orden var för den undersökande moderna vetenskapen mestadels inte från honom utan från den efterföljande första kyrkan. Allt ställdes i fråga, allt föll samman i motsägelser, allt försvann i en dimma av förmodanden, och nu låter sig intrycket knappast undgå, att allt detta inte har fört till klarhet utan till djup förvirring, kanske till och med in i en återvändsgränd. Kanske motsvarade helt enkelt det moderna sättet att umgås med historia inte alls det, som man ville undersöka, och var därigenom inte uppgiften vuxen." (sid. 189). Sedan följer ordalydelsen, som jag citerat i förordet. Gentemot detta erbjuder nu antroposofin en helt ny utgångspunkt för förståelsen av historiska fakta i Kristus-Jesus-livet. Rudolf Steiner hänvisade redan 1902 i sin bok *Kristendomen som mystisk verklighet och forntidens mysterier* på att ett helt nytt ljus kan falla på Kristus-livets fakta, på hans verksamhet och hans ord, framför allt på hans lidande och död och på hans uppståndelse, om man tar hänsyn till forntidens mysterie-

innehåll och lär sig se dem som bakgrund för evangelierna och Kristus-tilldragelserna. Därigenom blir tydligt, att det, när det gäller tilldragelserna i evangelierna, inte på något sätt enbart handlar om "församligsteologi", om "karygma", utan om händelser, som kan förstås som uppfyllelsen och till och med offentliggörandet av de gamla mysterierna. Så är till exempel gudens död, vilan i graven under tre dagar och uppväckelsen och uppståndelsen ett i alla mysterier känt och genomlevt innehåll. Jag kan på denna plats endast visa hän på dessa sammanhang och därmed bringa till uttryck, att man mycket väl kan känna till och även uppskatta teologins innehåll, så som de utbildats under de senaste århundradena, men att trots detta den av Karl Rahner och Jörg Zink (och även av andra teologer) fordrade "mystiska" utgångspunkten får framstå som berättigad. Den som utöver detta söker efter ytterligare upplysningar, kan till exempel gripa tag i Emil Bocks bok *Evangeliet*, Stuttgart 1995.

Till detta fogas i vår framställning de omedelbara erfarenheter av Kristus, som många människor i vår samtid har, å ena sidan som nära-döden-upplevelser, å andra sidan även som erfarenheter av direkta Kristusmöten; härom kommer vi att tala ofta i boken.

För några år sedan gav jag ut en bok med ett liknande tema: *Der kosmische Christus. Beiträge zur Christuserkenntnis und Christuserfahrung* (Urachhaus 1995). [Den kosmiske Kristus. Bidrag till Kristus-kunskap och Kristus-erfarenhet]. Uppgiften var då att arbeta fram inte

Kristi mänskliga utan hans kosmiska sida och att visa, hur den kan begrundas ut ur en djupare förståelse av evangelierna, ut ur antroposofins meddelanden, ut ur Kristensamfundets kult. I bokens slut finns ett kapitel med ett tema, som direkt berör det här föreliggande arbetet: "Den kosmiske Kristus och Kristus i oss: Hur finner jag Kristus?". I det kapitlet berörs många motiv, som jag nu kan behandla utförligare i detta arbete.

Stuttgart, Johanni 2003

Hans-Werner Schroeder